

vilde blive vedtaget, har jeg tilladt mig at stille et Forslag til en § 2. Det vil erindres, at ifjor, da denne Sag var for, blev der ved 2den Behandling fra 3 forffjellige Sider stillet Forslag om at forhøje Bedkommendes Understøttelse med det samme Beløb, hvorom der her er Tale, nemlig 100 Rbd., og at disse Forslag faldt med enkelte Stemmers Majoritet; det vil ligeledes være i Thingets Grindring, at ved Sagens 3die Behandling stillede det nedsatte Udvalg et Forslag, der gik ud paa at forhøje de forffjellige Satser med 100 Rigsbankbaler, men ogsaa dette Forslag faldt med en ubetydelig Majoritet, saa at det dengang viste sig, at, saa at sige, Halvdelen af Thingets Medlemmer ansaae det for retfærdigt, at Satsene skulde forhøjes med 100 Rbd. 3 Aar er der, i Følelsen af, at Trangen er stor hos de Fleste af de afgangede Betjente, stillet et Forslag, som gaaer ud paa at give dem et Tillæg af indtil 50 Rbd., men i Følelsen af, at det for enkelte af disse Betjente vil være en for ringe Understøttelse, har jeg tilladt mig at stille det Forslag, at Finanzministeren skal være bemyndiget til end yderligere at tilstaae de særdeles Trængende 50 Rbd. En lignende Tanke har vistnok ogsaa ledet det ærede dissentierende Medlem af Udvalget, idet hans Forslag gaaer ud paa at give Finansministeren Bemyndigelse til at forhøje Understøttelsessummerne med 100 Rbd. Der vil vel ikke være mange Tilfælde, men dog altid nogle, hvor et Tillæg af 50 Rbd. paa Grund af Svagthed, fremrykket Alder eller stor Familie vilde være altfor ringe. I mit Forslag har jeg ogsaa optaget dem, som ere afgangede uden at have tjent i 10 Aar — ifjor fremkom der ogsaa et Forslag i denne Retning, men det vandt ikke Thingets Bifald, — saaledes at de, naar de ere svagelige eller i en fremrykket Alder, eller naar andre særlige Omstændigheder tale derfor, kunne erholde en aarlig Understøttelse af indtil 50 Rbd. I saadanne Tilfælde som det foreliggende troer jeg, det er rigtigt, at den lovgivende Magt stiller sig paa Billighedens Standpunkt, uden at see hen til den strenge Ret, og med disse saa Bemærkinget skal jeg anbefale mit Forslag til det ærede Thing.

Mothe: Havde den ærede Rigsdagsmand

for Hjørring Amts 3die Valgfreds (R. Sørensen) ikke havt en saa slet Hukommelse, at han ikke erindrer de Love, som han selv har været med at vedtage, vilde han blandt Andet vide af Pensionsloven, at, naar en Embedsmand afgang, fordi hans Embede inddrages, bliver han i 5 Aar sat paa Wartpenge med $\frac{2}{3}$ af Gagen, men siden gaaer han af med Pension efter Pensionsloven, og ifølge denne Lov vil han, først naar han har tjent i 20 Aar, faae Halvdelen af sin Gage i Pension, og først naar han har tjent i 30 Aar, vil han faae $\frac{2}{3}$ af sin Gage; altsaa gaae Bedkommende ikke af med fuld Gage. Nu har jeg netop her gjort opmærksom paa, at, naar disse Betjente eller Bestillingsmænd, som, hvis jeg ikke tager feil, have havt en Gage af imellem 200 og 300 Rbd., efter Loven af 11te Marts 1851 kunne faae indtil 150 Rbd. i Pension, vilde de gaae af med deres halve Gage som Pension, eller omtrent paa de samme Billaar, som Majoriteten af Embedsmænd i høiere Stillinger under lignende Forhold vilde have faaet, naar de vare gaaede af efter Pensionsloven. Dersom de omhandlede Betjente vare gaaede af efter Loven af 9de April 1851, „fordi Staten ikke længer har Brug for deres Tjeneste“, saaledes som der staaer i Loven, vilde de i Analogie med den Klasse Betjente, hvormed de maatte sammenlignes, efter 20 Aars Tjeneste have faaet 80 Rbd. —; naar de vare gaaede af, uden at have tjent i 20 Aar, vilde de lovmæssigt slet Intet kunne have fordret, men de vilde undertagelsesviis have kunnet faae en Understøttelse i Forhold til Tjenestetiden — efter 30 Aars Tjeneste vilde de have faaet 140 Rbd. Efter denne Lov vilde de altsaa have faaet mindre, end de have faaet efter Loven 11te Marts 1851. Det vil saaledes sees, at netop fordi jeg har fundet, at Lovgivningen har behandlet Tilfælde, som efter min Anskuelse ere fuldkommen analoge med dem, der allerede ere afgjorte ved Loven af 11te Marts 1851, har jeg ikke troet, at det vilde være rigtigt at gaae ind paa det af den ærede Forslagsstiller i den Henseende gjorte Forslag. Efter min Anskuelse kan det ikke være rigtigt, at Staten paa den ene Side er rundhaandret, fordi Fo-